

PROTOKOL

o soudní pravomoci a o uznávání rozhodnutí

o nároku na udělení evropského patentu

(Protokol o uznávání)

z 5. října 1973

Oddíl I

Pravomoc a příslušnost

Článek 1

(1) Příslušnost soudů ve věcech žalob podaných proti přihlašovatel evropského patentu a směřujících k uplatnění práva na udělení evropského patentu pro jeden nebo několik smluvních států určených v evropské patentové přihlášce se řídí články 2 až 6.

(2) Pro účely tohoto protokolu pojem "soudy" znamená orgány, které mají podle národního práva smluvního státu pravomoc rozhodovat o nárocích uvedených v odstavci 1. Každý smluvní stát oznámí Evropskému patentovému úřadu, které orgány mají tuto pravomoc; Evropský patentový úřad o tom informuje ostatní smluvní státy.

(3) Pro účely tohoto protokolu pojem "smluvní stát" znamená ten smluvní stát, který nevyloučil použití tohoto protokolu podle článku 167 úmluvy.

Článek 2

S výhradou článku 4 a 5, má-li přihlašovatel evropského patentu bydliště nebo sídlo na území některého smluvního státu, podává se žaloba proti němu u soudů tohoto smluvního státu.

Článek 3

S výhradou článku 4 a 5, má-li přihlašovatel evropského patentu bydliště nebo sídlo mimo území smluvních států a má-li osoba, která uplatňuje nárok na udělení evropského patentu, bydliště nebo sídlo na území některého smluvního státu, pak mají výlučnou pravomoc soudy tohoto státu.

Článek 4

S výhradou článku 5, je-li předmětem evropské patentové přihlášky vynález zaměstnance, pak je pro projednávání sporů mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem dána výlučná pravomoc soudů smluvního státu, podle jehož práva se řídí právo na patent ve smyslu článku 60 odstavec 1 druhá věta.

Článek 5

(1) Jestliže účastníci sporu týkajícího se práva na udělení evropského patentu uzavřeli písemnou nebo ústní a písemně stvrzenou dohodu o tom, že o tomto sporu rozhodne soud nebo soudy určitého smluvního státu, pak je dána výlučná pravomoc tohoto soudu nebo těchto soudů.

(2) Jsou-li však účastníky zaměstnanec a jeho zaměstnavatel, použije se odstavec 1 pouze tehdy, jestliže národní právo, kterým se řídí pracovní smlouva, uzavření takovéto dohody připouští.

Článek 6

V těch případech, kdy se nepoužije článek 2 až 4 ani článek 5 odstavec 1, mají výlučnou pravomoc soudy Spolkové republiky Německo.

Článek 7

Soudy smluvních států, u kterých byly uplatněny nároky uvedené v článku 1, zkoumají z moci úřední, zda je dána jejich pravomoc a příslušnost podle článků 2 až 6.

Článek 8

(1) Byly-li podány u soudů různých smluvních států žaloby založené na stejném nároku a mezi stejnými účastníky, soud, který obdržel žalobu později, ji odmítne ve prospěch soudu, který obdržel žalobu dříve.

(2) Je-li zpochybněna příslušnost soudu, který obdržel žalobu dříve, pozastaví soud, který obdržel žalobu později, své rozhodnutí až do vydání konečného rozhodnutí prvního soudu.

Oddíl II

Uznávání

Článek 9

(1) S výhradou ustanovení článku 11 odstavec 2 jsou konečná rozhodnutí vynesená ve smluvním státě ve věci práva na evropský patent pro jeden nebo několik smluvních států určených v evropské patentové přihlášce uznávána v ostatních členských státech bez zvláštního řízení.

(2) Příslušnost soudu, jehož rozhodnutí má být uznáno, ani platnost tohoto rozhodnutí nelze přezkoumávat.

Článek 10

Článek 9 odstavec 1 se nepoužije, jestliže:

(a) přihlašovatel evropského patentu, který byl obeslán k soudu a nedostavil se, prokáže, že mu návrh na zahájení soudního řízení nebyl doručen řádně a včas, aby se mohl obhajovat; nebo

(b) přihlašovatel prokáže, že rozhodnutí je neslučitelné s jiným rozhodnutím vydaným v některém smluvním státě v řízení mezi týmiž účastníky na základě žaloby podané dříve, než byla podána žaloba vedoucí k vydání rozhodnutí, které má být uznáno.

Článek 11

(1) Ve vztazích mezi smluvními státy mají ustanovení tohoto protokolu přednost před ustanoveními jiných dohod o soudní pravomoci a uznávání rozhodnutí, která jsou s nimi v rozporu.

(2) Tímto protokolem není dotčeno použití jiné dohody mezi smluvním státem a státem, který není protokolem vázán.